

F R A

D I D A K

B U N T I Ć

FRANJEVAČKI
MUZEJ I GALERIJA
ŠIROKI BRIJEG

Nakladnik: Franjevački muzej i galerija
Široki Brijeg
88 220 Široki Brijeg
<https://fmg-sb.com/>
franjevacka.galerija@gmail.com
+387 (0)39 702 922

Za nakladnika: fra Ivan Marić

Predgovor: Tomislav Čavar

**Oblikovanje kataloga i
tehnička obrada:** Ana Naletilić, Josip Mijić

Tisak: Suton d.o.o, Široki Brijeg

Naklada: 100 primjeraka

FRA

**150-ta obljetnica rođenja
100-ta obljetnica smrti**

DIDAČ

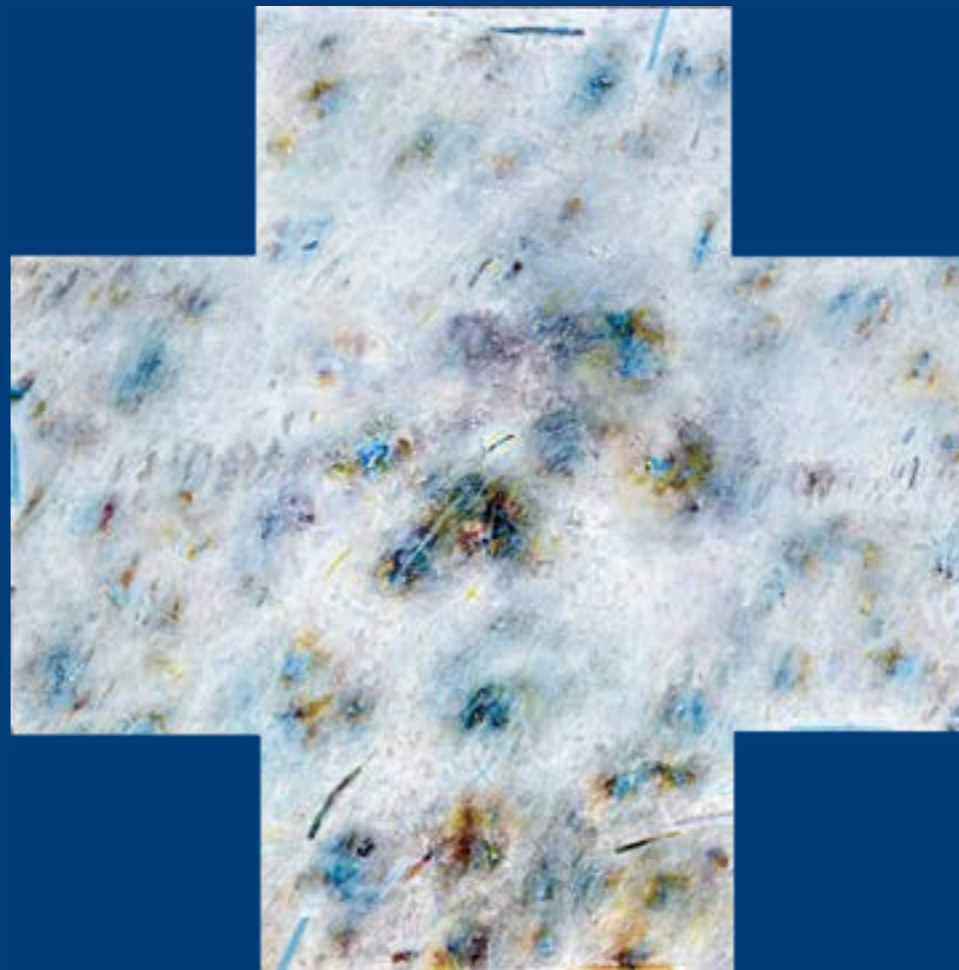
10. listopada - 30. studenog 2022.

BUNTIĆ

Na likovni natječaj organiziran povodom obilježavanja 150-te obljetnice rođenja i 100-te obljetnice smrti fra Didaka Buntića stigli su radovi šesnaest umjetnika, a selekciju je, po odlukama žirija, prošlo osam radova. Na izložbu je također pozvano šest autora koji su ravnopravno sudjelovali u natječaju. Definirati umjetničkim djelom osobu poput fra Didaka Buntića, nije ni malo lagan zadatak. Prikazati ga kao graditelja, prosvjetitelja, humanistu, nositelja franjevačke i kršćanske ideje, spasitelja gladne hercegovačke djece, pretočiti njegova djela, njegov osebujni karakter u likovni znak, zahtjevan je i kompleksan posao. Jedan dio umjetnika probleme teme rješava deskriptivnom metodom analizirajući fra Didakovu fizionomiju, baveći se psihološkom analizom njegovog kompleksnog karaktera, dok drugi umjetnici u svojim radovima prikazuju Didakova uvjerenja, put kroz njegove projekte, ideje koje je slijedio i realizirao, izostavljajući figuralnu analizu i zalazeći često u apstraktno. Ono što povezuje oba pristupa u realizaciji umjetničkih djela je duhovna dimenzija koja u svim radovima podjednako dolazi do izražaja. Tomislav Zovko prikazuje fra Didaka spojenog s hercegovačkim i Božjim univerzumom, pred plavetnilom neba, prožetog s bezbroj zvijezda, koje ga grle, čineći njegov lik i djelo univerzalnim i vanvremenskim. Aleksandar Marković dinamičnim, prostornim crtežom definira osebujni Didakov karakter, a konstrukciju njegovog duha prikazuje tisućama isprepletenih linija aludirajući na poveznice i utjecaje, koje je imalo, i još uvijek ima Didakovo prosvjetiteljsko djelovanje. Mario Šunjić slika izmaglicu Slavonije, nepoznati krajolik beskonačne ravnice u kojoj se gube mali Hercegovci, obučeni u lijepe građanske odore, upravo izašli iz svojih dronjaka. Njihova budućnost je nejasna, ostaju sami na horizontu, zalijepljeni na apstraktni prostor, a aplicirana rozeta daje slici sakralni karakter i određenu dozu topline. Odej Atić priča Didakovu priču, ostvarujući kroz naraciju u više planova, nadrealne rajske ambijente u kojima su djeca sigurna i zaigrana. Ekspresionistički pokrenutim linijama Ivan Branko Imrović prikazuje agoniju stvaranja crkve i gimnazije, nukleusa kršćanske civilizacije i obrazovanja, potpomognutih samo vjerom u Krista. Kažimir Hraste radi skulpturu Sv. Jerolima čiji se lik i djelo u dosta točaka mogu povezati sa fra Didakom Buntićem kao nositeljem kršćanske ideje i pismenosti u našim krajevima. Dok Dijana Iva Sesartić zanimljivim organskim formama, pušta Didaka da se sjedini s prirodom cijelim svojim bićem, Matko Trebotić na platnu u formi križa dubinski analizira suhoću našeg krajolika, sprženog vrelim, mediteranskim suncem. Tekstura je to pustinja, suhe zemlje, križa našeg naroda, naša zemljopisna karta sa desecima malih križeva i oazama vode, tek toliko da preživimo. Sve ono što smo mi, škrta, suha zemlja, puno mediteranskoga sunca i male oaze vode, stavlja na leđa križ Didaku i svakom Hercegovcu koji se morao boriti sa sušom i spaljenim plodovima. Didakova djela koja je napravio za života i čiji se utjecaj osjeća još danas, probudila su umjetničku inspiraciju i potakla na stvaranje istinskih likovnih djela. Raznolikost pristupa je razumljiva jer je fra Didak djelovao u različitim segmentima života, ali u svim područjima je bio prisutan svojim cijelim bićem. Nadajmo se da će fra Didakova ideja humanitarnog rada i obrazovanja svih slojeva društva živjeti i dalje kroz stoljeća koja dolaze, odolijevajući trenutnoj sebičnosti i devalvaciji znanja.

Tomislav Čavar

PRVA NAGRADA

Fra Didakov putokaz spasa, 2021.
kombinirana tehnika, 195 x 195 cm

MATKO TREBOTIĆ

Rođen je 13. siječnja 1935. u Milni na otoku Braču. Maturirao je u splitskoj Klasičnoj gimnaziji, a diplomirao arhitekturu u Beogradu. Tijekom 1971. i 1972. godine pohađa grafički odjel Folkwangschule Essen-Werden, kao Meisterschüler, kod prof. Hermanns Scharfta. Prekida studij zbog intenzivnog izlaganja diljem Europe i svijeta. Do sada je imao 157 samostalnih i više skupnih izložbi.

ODEJ ATIĆ

Rođen je 11. siječnja 1988. u Mostaru. Završio Srednju umjetničku školu Gabrijela Jurkića u Mostaru 2006. Akademiju likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru završio je 2011. u klasi prof. Mire Petrica. Do sada je imao dvije samostalne i nekoliko skupnih izložbi.

Spašena djeca, 2021.
digitalni tisak, 50 x 38 cm

MAROJE BATIĆ

Rođen je 27. rujna 1987. u Zagrebu. Završio je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, odjel kiparstva 2007. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2013. diplomirao kiparstvo u klasi prof. Peruška Bogdanića. Do sada je imao jednu samostalnu i nekoliko skupnih izložbi.

Fra Didak Buntić: Plodna smokva, 2021.
patenirani gips, 31 x 16 x 19 cm

DAMIR FACAN GRDIŠA

Rođen je 1965. u Zagrebu. Završio je je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, odjel zidnih slikarskih tehnika. Na Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 1990. diplomirao je slikarstvo u klasi profesora Ive Friščića. Do sada je imao 9 samostalnih i više skupnih izložbi.

More rastrgano, 2020.
akvarel na papiru, 75 x 105 cm

KAŽIMIR HRASTE

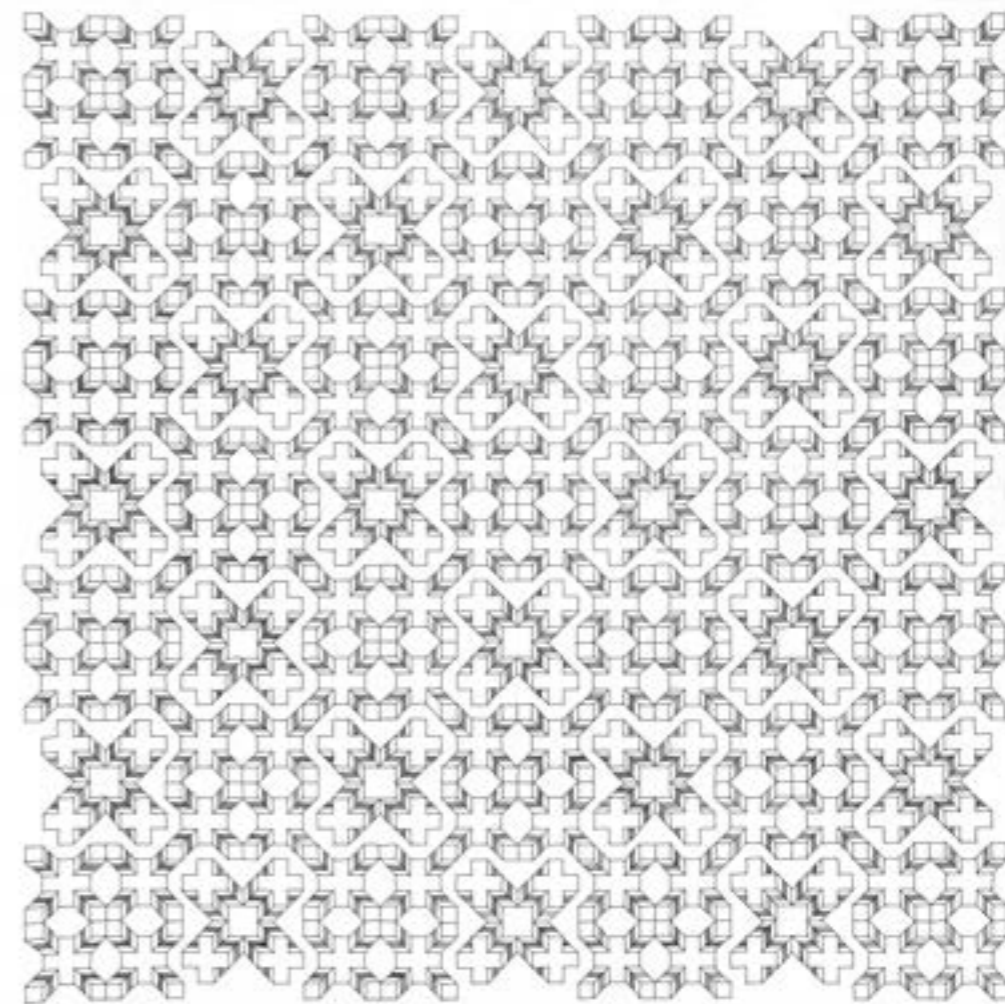
Rođen je 2. veljače 1954. u Supetru na otoku Braču. Školu primijenjenih umjetnosti u Splitu završio 1972. godine. Kiparstvo je diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1978. godine, u klasi prof. Valerija Michielija. Godine 1982. upisao je specijalistički studij kiparstva u Ljubljani, nakon čega je kao stipendist talijanske Vlade proveo jedan semestar na stručnom usavršavanju u Rimu. Sudjelovao je na velikom broju grupnih izložbi. Samostalno je izlagao četrdesetak puta.

Sveti Jerolim, 2021.
drvo, 320 x 180 cm

IVAN BRANKO IMROVIĆ

Rođen je u Popovači – Podbrđe 1957. godine. Završio je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1977., slikarski odjel. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1983. diplomirao je kiparstvo u klasi profesora Ivana Sabolića. Do sada je imao više samostalnih i skupnih izložbi.

Molitva za fra. Didaka Buntića, 2021.
kombinirana tehnika, v. 30 cm

GORAN KUJUNDŽIĆ

Rođen je 1976. godine u Subotici, Srbija. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2003. diplomirao je grafiku u klasi prof. Miroslava Šuteja. Na istoj Akademiji 2014. doktorirao na Poslijediplomskom doktorskom studiju slikarstva. Do sada je imao 13 samostalnih i više skupnih izložbi.

Pseudoperspektivna religioznost, 2021.
flomaster na papiru, 68 x 68 cm

ALEKSANDAR MARKOVIĆ

Rođen je 15. travnja 1987. u Tuzli. Godine 2005. završio Opću gimnaziju pri KŠC Sv. Franjo u Tuzli. Na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru 2010. diplomirao je slikarstvo u klasi prof. Antuna Borisa Švaljeka. Na istoj Akademiji 2013. završava poslijediplomski specijalistički studij ARS SACRA u klasi prof. Ante Kajinića. Do sada je imao 17 samostalnih i više skupnih izložbi.

Arhitektura duha, 2021.
kombinirana tehnika, 40 x 30 cm

ANĐELKO MIKULIĆ

Rođen je 23. siječnja 1959. na Kočerinu, Široki Brijeg. Završio je Srednju školu za primjenjenu umjetnost u Splitu. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1982. diplomirao je slikarstvo u klasi prof. Šime Perića. Do sada je imao više samostalnih i skupnih izložbi.

Fra Didak Buntić, 2021.
akril na platnu, 70 x 100 cm

DIJANA IVA SESARTIĆ

Rođena je 1966. u Zagrebu. Diplomirala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Stanka Jančića. Do sada je imala više samostalnih i skupnih izložbi.

DONUM, 2021.
kombinirana tehnika, 85 x 67 x 72 cm

MARIO ŠUNJIĆ

Rođen je 28. prosinca 1975. u Malschu, Kreis Karlsruhe, Njemačka. Srednju strojarsku školu je završio 1994. u Mostaru. Na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru 2002. diplomirao je slikarstvo u klasi prof. Ante Kajinića. Na istoj Akademiji 2005. završio je poslijediplomski studij ARS SACRA pod vodstvom prof. Ante Kajinića. Do sada je imao više samostalnih i skupnih izložbi.

Terra incognita, 2017.
kombinirana tehnika, 35 x 50 cm

LIDIJA TOPIĆ BOUWEN

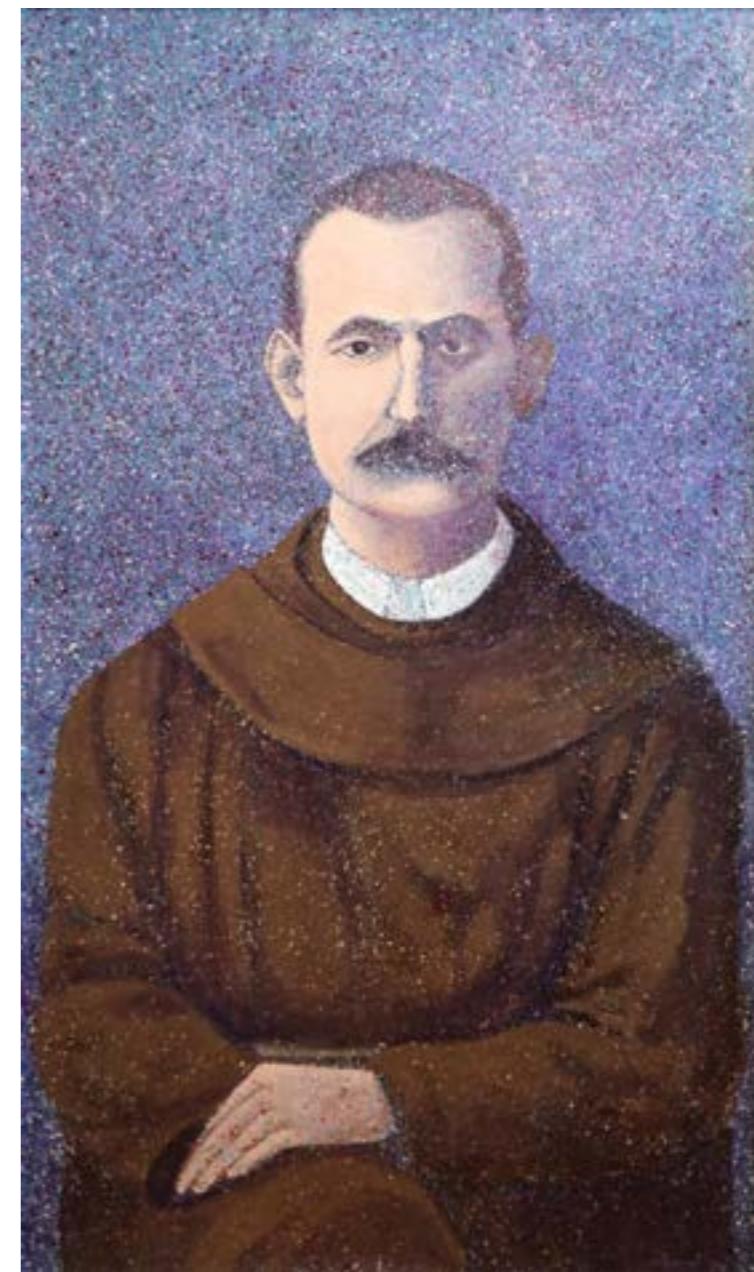
Rođena je 14. travnja 1967. u Sarajevu. Diplomirala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu 1990. u klasi prof. Alije Kučkalića. Imala je 3 samostalne i nekoliko skupnih izložbi.

Fra Didak Buntić-portret, 2021.
bronz, 49 x 42 x 33 cm

TOMISLAV ZOVKO

Rođen je 1986. u Mostaru. Magistrirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu 2012. u klasi red. prof. Ante Kajinića. Do sada je imao 16w samostalnih i više skupnih izložbi.

Fra. Didak Buntić, 2020.
kombinirana tehnika, 100 x 60 cm

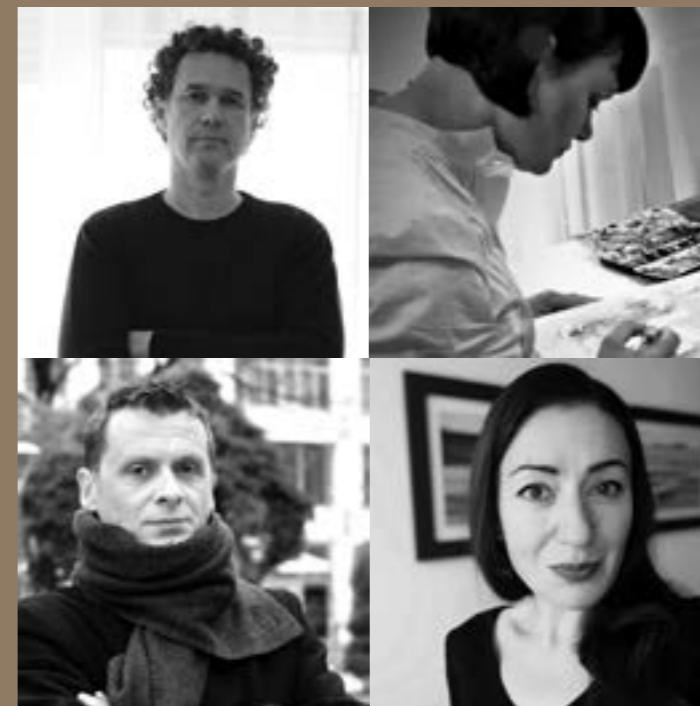
NIKOLINA ŽABČIĆ

Rođena je 1993. u Zagrebu. Završila je studij Animiranog filma na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2022. Do sada je imala tri samostalne i nekoliko skupnih izložbi.

Ne mrdaj, 2020.
digitalni print

ŽIRI NATJEČAJA

Tomislav Čavar, diplomirani povjesničar umjetnosti
dr. art. Ivana Čavar, akademska slikarica

Dalibor Nikolić, akademski kipar
Renata Papišta, akademska grafičarka

FRA DIDAK BUNTIĆ (1871. – 1922.)^[1]

Dana 9. listopada davne 1871. na Paoči je rođen dječak koji je na krštenju dobio ime Franjo, a u legendu je ušao kao fra Didak Buntić, dobrotvor Hercegovine, graditelj širokobriješke bazilike, ravnatelj Franjevačke klasične gimnazije na Širokom Brijegu, borac protiv nepismenosti, skrbnik za talentirane hercegovačke srednjoškolce i studente, spasitelj hercegovačke sirotinje, hrvatski rodoljub i domoljub, karizmatični preporoditelj, narodni zastupnik i provincijal. Drugim riječima, imao je odlike čovjeka i fratra, profesora i direktora, odgojitelja i prosvjetitelja, graditelja i spasitelja ovdašnje sirotinje. Imao je niz pozitivnih osobina koje su, kada se spoje, od Didaka činile pravoga genija pa stoga i ne čudi što su ga njegov zahvalni narod i subraća fratri prozvali Ocem Hercegovine. Ukratko, bio je vjerski i politički vođa hrvatskog naroda u Hercegovini prvih desetljeća 20. stoljeća. Što god je činio, postalo je jedinstveno i utisnulo se u pamćenje zahvalnog mu naroda. Tako njegovo srce nije prestalo kucati, jer ono kuca u tisućama spašene sirotinje i njihovih nasljednika.

Njega su se teško i bolno doimale nepravde prema hrvatskom narodu. Nesebičnim srcem i odlučnošću fra Didak ostvaruje svoj program na obrani narodnih i ljudskih prava te zaštititi protiv svih nepravdi. U isto vrijeme svojom izvornošću, svježinom i zanosom oko sebe je sve zapažao, pronalazio i na razne načine prenosio svoju životnu mudrost, koja je unosila smisao i nadu u život. U tom se smislu njegov život pokazuje kao osmišljen, kao poruka ostvarenosti i punina životne radosti. Sa svojim suvremenicima postigao je zadivljujući sklad tako da on pripada svima kroz nadolazeća stoljeća.

Povijest ga priznaje i pamti kao odgojitelja, graditelja, prosvjetitelja, te političkog, kulturnog, socijalnog djelatnika i provincijala.

^[1] Usp. Nikić, Andrija, Fra Didak Buntić: hrvatski i crkveni velikan, Hrvatsko kulturno društvo Napredak Mostar, 2004., str. 11-12.

